

ONDERWIJSKUNDIG NIEUWS PESTEN.

1. Wie zijn er bij een pestprobleem betrokken?

Veel kinderen op de basisschool worden wel eens geplaagd. Pesten heeft –in tegenstelling tot plagen- als doel de ander schade te berokkenen . Kinderen met een goed invoelend vermogen weten haarscherp om welk doel het gaat. Kinderen met een achterstand op sociaal- emotioneel gebied weten vaak niet het onderscheid tussen plagen en pesten. Plagen leert je voor je zelf opkomen. Je wordt er sterker van. Bij plagen is er ook meestal sprake van 'gelijkwaardige' kinderen. Er is echter ook een groot aantal kinderen dat gepest wordt. Deze kinderen wordt systematisch psychisch, fysiek of seksueel geweld aangedaan. Deze kinderen hebben vaak moeite om zichzelf te verdedigen. Ze voelen zich machteloos tegenover de pestende kinderen en voelen zich vaak eenzaam.

Kinderen die pesten worden daarentegen als de sterkste kinderen uit de groep gezien, maar zijn dit niet!!!. Ze kunnen op verschillende manieren pesten:

- met woorden
- lichamelijk
- door achtervolging
- door uitsluiting
- door stelen of vernietigen van spullen
- door afpersing

Ze zijn soms agressief en reageren eerder met geweld dan andere kinderen. Meestal vertonen ze dit gedrag ook naar volwassenen. Een pestend kind dat zijn gang kan gaan, leert dat pesten de enige manier is om je in een groep te handhaven. Het leert niet om zijn agressie op een andere manier te uiten.

Naast kinderen die gepest worden en kinderen die pesten zijn er ook kinderen die geen actieve rol in het pesten hebben, maar die wel bepalend zijn voor het voortduren van het pesten. De pestende kinderen voelen zich gesterkt door de zwijgende instemming van de toeschouwers. Dit laatste geldt overigens ook voor de kinderen die gepest worden. Doordat zij zich niet goed kunnen verdedigen, voelt het kind dat pest zich gesterkt.

2. Wat is digitaal pesten?

Met de komst van internet, mobieltjes en e-mail is een nieuwe vorm van pesten ontstaan: digitaal pesten. Een zeer ingrijpende vorm van pesten, doordat de pester anoniem te werk gaat en het pesten niet aan tijd en plaats gebonden is. De barrière om te pesten is lager, omdat je de ander niet ziet en misschien niet kent. "Het is maar een grapje", zo verschuilt de pester zich dan. Digitaal pesten heeft een grote impact, omdat je zelfs thuis niet meer veilig bent. En het is niet zo dat het er niet meer is als je de computer en je mobiele telefoon maar uitzet. Dat gaat tegenwoordig erg moeilijk. Bovendien raak je als jongere gemakkelijk sociaal uitgesloten als je geen computer en mobiele telefoon gebruikt.

Tip: kijk eens mee over de schouder van uw kind waar hij/zij mee bezig is tijdens het computeren.

3. Hoe kom ik erachter of er sprake is van een pestprobleem?

Een kind dat gepest wordt, zal dit niet snel aan ouders of aan de leerkracht vertellen. Het voelt zich beschaamd. Een kind dat gepest wordt, is niet populair en het kind voelt dat als een tekortkoming naar de ouders toe. Soms kan het ook zo zijn dat een kind niets zegt, omdat het denkt dat het probleem dan alleen maar groter wordt. Bijvoorbeeld ouders die naar school gaan, of dat het niet naar de leerkracht durft. U kunt uw kind vertellen dat het altijd naar een leerkracht "naar keuze" kan gaan om het probleem kenbaar te maken. (een leerkracht waar hij/zij vertrouwen in heeft).

Het is erg belangrijk dat pesten en pestgedrag snel wordt gesignaleerd. Schroom daarom niet om dit gedrag op tijd te melden en zie het vooral niet als klikken!. Opvallende signalen zijn bijvoorbeeld dat het kind:

- niet meer naar school wil;
- niets meer over school vertelt;
- nooit andere kinderen mee naar huis neemt en nooit bij anderen wordt gevraagd;
- op school slechtere resultaten haalt dan vroeger;
- vaak dingen kwijt is of met kapotte spullen thuis komt;
- vaak hoofdpijn of buikpijn heeft;

- blauwe plekken heeft op ongewone plaatsen;
- niet wil gaan slapen, veel wakker wordt of nachtmerries heeft;
- de verjaardag niet wil vieren;
- niet alleen een boodschap durft te doen;
- niet meer naar de speeltuin of andere club wil gaan;
- bepaalde kleren absoluut niet meer aan wil;
- thuis prikkelbaar, boos of verdrietig is.

4. Hoe pak ik pestproblemen aan?

Elk kind dient zich op school veilig te kunnen voelen. Het aanpakken van een pestprobleem is daarom belangrijk, maar niet eenvoudig. Het is echter belangrijk eerst de ernst van de situatie te bepalen. Zeker als je nog niet weet wat er precies aan de hand is en wie er bij betrokken zijn. Wanneer duidelijk is dat het pesten geen incidentele actie is, worden de betrokken kinderen en de ouders bij elkaar geroepen voor een nader gesprek. Ook zal er in de groep (zonder namen te noemen) geregeld over gesproken worden. In elke groep hangt een pestprotocol en tijdens de PAD lessen komt pestgedrag ook regelmatig aan de orde. In de hal boven staat een brievenbus (met slot erop) waar kinderen een briefje in kunnen doen als ze het zelf niet durven te vertellen. 1 Keer per week wordt deze leeggehaald en gelijk besproken met de leerkracht van het kind. Sinds we dit toepassen (bijna één jaar) zijn er gelukkig weinig meldingen meer binnen gekomen.

5. Wie betrek ik erbij?

Kinderen gaan een groot deel van de dag naar school. De overige tijd brengen ze vooral thuis door. Naast de activiteiten op school, is het belangrijk dat pesten ook in de thuissituatie besproken wordt. De ouders/verzorgers dienen zoveel mogelijk deel uit te maken van het plan om pesten op school aan te pakken. Ouders en school horen op één lijn te zitten! Het gaat dan zowel om de ouders van kinderen die gepest worden als ouders van kinderen die pesten.

Ouders van kinderen die pesten, kunnen bijvoorbeeld een bijdrage leveren aan het vergroten van het inlevingsvermogen van het kind.

Ouders van kinderen die gepest worden, kunnen een bijdrage leveren aan het vergroten van de weerbaarheid van het kind.

19 April is de landelijk anti pestdag. Die dag besteden we nog eens extra aandacht hieraan!